

Sygn. akt II Cz 500/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Anatol Gul

Sędziowie: SO Piotr Rajczakowski

SO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 24 maja 2013 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia strony pozwanej (...) S.A.

we W.

na postanowienie o kosztach procesu zawarte w pkt. I wyroku Sądu

Rejonowego w Kłodzku z dnia 4 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C 793/11,

w sprawie z powództwa A. S.

o zapłatę 3.453,86 zł

p o s t a n a w i a:

I. zmienić zaskarżone orzeczenie w pkt. I i obniżyć zasądzone koszty procesu z 2310,60 zł do 1710,60 zł,

II. zasądzić od powoda na rzecz strony pozwanej 90 zł kosztów postępowania zażaleniowego.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem zawartym w pkt. I wyroku z dnia 4 kwietnia 2013 r. Sąd Rejonowy, na podstawie art. 98 kpc zasądził od strony pozwanej na rzecz powoda koszty procesu w kwocie 2310,60 zł, wskazując, że na koszty te składa się opłata sądowa (173 zł), wynagrodzenie biegłego (920,60 zł) oraz koszty zastępstwa procesowego (1217 zł).

W zażaleniu na powyższe postanowienie strona pozwana, wnosząc o jego zmianę przez obniżenie zasądzonej na rzecz powoda kwoty do 1710,60 zł, zarzuciła naruszenie przepisów prawa procesowego, tj. art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. z § 4 ust. 1 i § 6 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) poprzez ich niezastosowanie, a wskutek tego błędne uwzględnienie przez Sąd pierwszej instancji stawki za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego w wysokości stawki odpowiedniej dla wartości przedmiotu sporu powyżej 5000 zł, w sytuacji gdy wartość przedmiotu sporu wynosiła poniżej 5000 zł, zaś sprawa nie była zawila ani nie wymagała znacznego nakładu pracy.

Sąd Okręgowy zważył:

Zażalenie jest uzasadnione.

Stosownie do treści § 2 ust. 1 i 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1348 ze zm.), zasądzając opłatę za czynności radcy prawnego z tytułu zastępstwa prawnego, sąd bierze pod uwagę niezbędny nakład pracy pełnomocnika, a także charakter sprawy i wkład pracy pełnomocnika w przyczynienie się do jej wyjaśnienia i rozstrzygnięcia, przy czym podstawę zasądzenia tej opłaty stanowią stawki minimalne określone w stosownych przepisach (zgodnie z § 6 pkt 3 powołanego rozporządzenia stawka minimalna przy wartości przedmiotu sprawy powyżej 1500 zł do 5000 zł wynosi 600 zł). Opłata ta nie może być jednocześnie wyższa niż sześciokrotna stawka minimalna ani przekraczać wartości przedmiotu sprawy. Tym samym w przyjętych stawkach minimalnych oddana została swoista wycena koniecznego nakładu pracy po stronie pełnomocnika związana ze specyfiką określonego rodzaju postępowań. Jednocześnie ustawodawca pozostawił możliwość uwzględnienia przez sąd orzekający pewnych nadzwyczajnych, szczególnych okoliczności, które pojawiając się w danej sprawie zwiększają diametralnie nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków profesjonalnego pomocnika procesowego. Brak jest więc przesłanek do zasądzania wynagrodzenia wyższego od stawek minimalnych w sprawie, w której żadne ekstraordynaryjne okoliczności nie wystąpiły, a skala aktywności radcy prawnego pozostawała na przeciętnym poziomie. Na gruncie rozpatrywanej sprawy należy dostrzec, że pełnomocnik powoda, przedkładając zestawienie kosztów (k.216), nie wskazał szczególnych okoliczności wymagających zwiększonego nakładu pracy, wykraczającego poza typowe sytuacje przewidziane przez ustawodawcę. Również Sąd pierwszej instancji nie uzasadnił powodów, dla których przyznał pełnomocnikowi powoda wynagrodzenie w podwójnej wysokości, a trzeba podkreślić, że zasądzając konkretną kwotę tytułem wynagrodzenia pełnomocnika sąd winien precyzyjnie wskazać nie tylko ogólne przepisy dotyczące tej kwestii i konkretny przepis w/ w rozporządzenia, ale także, gdy wynagrodzenie to jest wyższe niż wskazane w rozporządzeniu stawki minimalne, dodatkowo winien wskazać okoliczności zdecydowanie zwiększające nakład pracy niezbędnej do prawidłowej realizacji obowiązków pełnomocnika i uzasadniającej przyznanie wynagrodzenia powyżej minimalnej wysokości. W ocenie Sądu Okręgowego, czynności wykonane w rozpoznawanej sprawie nie odbiegały od czynności typowych, a sprawa nie była szczególnie skomplikowana, zatem nie było podstaw do przyznania kosztów zastępstwa procesowego w podwójnej wysokości.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w zw. z art. 397 § 2 kpc zmienił zaskarżone postanowienie jak w pkt. I, a o kosztach postępowania zażaleniowego orzekł w oparciu o przepis art. 98 kpc w zw. z art. 391 § 1 kpc i art. 397 § 2 kpc.